

Själssubstansen – Att hantera krav

Välkomna, alla ni, mina käraste vänner. Ni är alla välsignade.

Jag skulle först vilja diskutera skillnaden mellan den friska själen och den sjuka själen, sett ur en andlig synvinkel. Mina ord kan ge mina vänner en fördjupad förståelse för deras fortsatta utveckling och inre växande.

När ett nytt barn gör sitt inträde på denna jord, är dess själsmateria mycket formbar, mycket mjuk. I denna själsmateria finns individens hela potential – talangerna, kvaliteterna, tendenserna, egenskaperna och även de olösta problemen. Det är enligt denna potential – positiva såväl som negativa aspekter – som individen växer. Själens formbara, mjuka substans är av själva sin natur mycket lätt att göra intryck i. När barnet samlar intryck under sina tidiga år, kommer deras inverkan därför att vara större eller mindre beroende på bakomliggande potential. Där själen potentiellt är frisk och stark, kommer inte ens negativa intryck att sätta djupa spår. Upplevelsen registreras och införlivas på ett realistiskt sätt, så att personligheten lär sig och växer av upplevelsen, oavsett om det var en lycklig eller olycklig upplevelse. Där den bakomliggande potentialen är positiv, kommer den motsvarande själsmaterien att vara så följsam att även en till synes skadlig händelse kommer att studsa tillbaka, så att säga. Den kommer inte att lämna ett bestående märke annat än fördelen av en ökad förståelse.

Där den bakomliggande potentialen till stor del består av olösta problem, har själsmaterien emellertid en sådan bristande följsamhet att intrycken sätter djupa spår och förblir inbäddade i själssubstansen. När ni erinrar er mina förklaringar vad gäller hur bilder formas, blir det lättare för er att förstå det jag säger.

När ett intryck har bevarats i en själsmateria som saknar följsamhet, fungerar hela ens psykiska mekanism i enlighet med detta intryck och överdriver det långt bortom dess verklighetsvärde. När en bild formas i själen, generaliseras engångshändelsen och blir därigenom förfalskad, som ni minns. Ett destruktivt mönster upprättas, som har kvar sin kraft så länge märket i själsmaterien inte slätas ut. Läkningen kan endast ske genom att aktivt finna sig själv på det sätt som ni är engagerade i.

Låt oss tala om följsamhet kontra rigiditet. Följsamhet utgör kvaliteten hos en tänjbar, elastisk, frisk själssubstans. När det gäller rigiditet finns det dock två olika slag och det kommer att vara till hjälp för er att kunna särskilja dem. Rigiditeten av det första slaget har sin grund i följande omständigheter: När själen ständigt utsätts för djupa intryck som inte kan införlivas och som därmed sätter spår, så att präglningarna förblir inbäddade i själssubstansen, är effekten på personligheten stor. Ogynnsamma omständigheter skapar då ett lidande som går långt utöver vad som i verkligheten är motiverat. Själen lider därför mer av ett intryck än vad den behöver göra, och till och med gynnsamma intryck orsakar utmattning. Ni kanske alla har upplevt att man blir alltför upphetsad när något bra händer; det har en störande effekt. Du kan inte införliva upplevelsen; den tynger dig och gör dig rastlös. Att införliva och smälta den går i ett sådant fall så långsamt att det upptar alla dina förmågor och hejdar därigenom andra aspekter av psyket att växa och fungera.

Att hantera en upplevelse som i normala fall bara skulle behöva en viss mängd uppmärksamhet och investering och som skulle lämna en del av dina förmågor fria att hantera andra aspekter av livet och tillvaron, blir en uppgift där alla inre krafter används för att tjäna en relativt obetydlig händelse. Att du är glad och nöjd med händelsen som sådan, förändrar inte det faktum att en onödigt mängd energi ödslas. Detta skapar en slags rastlöshet, man håller kvar vid upplevelsen och detta blockerar själens rörelse. Detta behöver naturligtvis inte vara medvetet, men när ni riktar uppmärksamheten mot era inre reaktioner, kommer ni att upptäcka en sådan upptagenhet. Den kan yttra sig i att man intensivt tänker på en relativt obetydlig händelse; du kanske inte kan släppa dess känslomässiga inverkan, du kanske inte kan förlåta och glömma. Men framför allt har ett mycket mer subtilt förfarande satts i gång, en automatisk reaktion som inte står i proportion till den yttre händelsen. En engångsupplevelse gör sig felaktigt gällande för en händelse av helt annan natur. Kort sagt, något som en gång skrämde dig får dig att bli skrämmd igen av en yttre händelse som egentligen är helt olik den första. Sådana automatiska reaktioner, som ni har börjat observera och börjar förstå i er själva, är ett bevis på närvaron av den alltför formbara själsmaterien som inte på ett friskt sätt växte in i en följsam elasticitet.

En överdrivet ömtålig själsmateria orsakar både medveten och omedveten smärta. Eftersom effekten ofrånkomligen är skadlig, söker psyket ett botemedel. Sådana omedvetet sökta botemedel är ofta mer destruktiva än det ursprungliga onda, liksom exempelvis de falska lösningarna är. Det falska botemedlet består i detta fall av en konstlad skyddsmur upprättad för att förhindra ständiga kraftiga inverkningsor som orsakar smärtsamma märken i själssubstansen, som upplevs som en "överkänslighet". Muren är hård och spröd; den förhindrar att man känner och upplever och ger upphov till en rigiditet av det första slaget.

Rigiditeten av det andra slaget orsakas av ett själstillstånd som inte är i stånd att införliva upplevelsen och i stället fortsätter att hålla sig kvar vid den. När märket i själen går så djupt att man inte kan släppa det, utesluter upptagenheten av upplevelsen viktiga aspekter av verkligheten. Man ser och utvärderar endast den del av verkligheten som tycks besvära eller störa; andra aspekter som är viktiga för att förstå händelsen i sitt fulla ljus är frånvarande. En sådan begränsad, subjektiv bedömning är oundviklig om själen lider alltför mycket. Lidandet gör en vidare och mer sanningsenlig syn helt omöjlig. Ensidighet och en oförmåga att uppleva annorlunda utgör därför en stelhet av det andra slaget. Man kan endast hantera det som man omedelbart ser och uppfattar i enlighet med det hyperkänsliga området i den alltför sårbara själssubstansen. Varje annan aspekt av situationen eller hos den andra inblandade personen överskuggas. Om dessa aspekter tilläts att stå helt i ljuset, skulle förståelsen vara mycket mer objektiv. Men detta är inte möjligt för att man är alltför upptagen med den obehagliga effekten av märket i själsmaterien.

Om du lider av en fysisk smärta i ett visst område i din kropp, kommer du ofrånkomligen att fokusera all din uppmärksamhet på det området och bortse från andra områden. Det är samma sak med själprocessen. Vad som gör detta mer komplicerat är att vi här har att göra med mycket subtila och omedvetna reaktioner som endast kan bekräftas om och när man tillräckligt tonar in på de inre mekanismerna.

För att kortfattat sammanfatta skillnaden mellan de två slags rigiditeterna: Den ena avtrubbar förmågan att känna och uppleva, den andra färgar synen och upplevelsen i sådan grad att din verklighetsuppfattning snävt begränsas. Ofta har människor rigiditeter av bägge slag, växelvis och samtidigt, den ena orsakad av den andra och överlappande. Ibland är den ena övervägande. När det är så, är rigiditeten relativt lätt att känna igen.

När rigiditeten av det andra slaget överväger, kan det komma till uttryck i ett ältande av detaljer, att bara se vissa fasetter av andra och av situationer som i sig kan vara korrekta, men uppfattningen är ofullständig på grund av att andra aspekter förbises. Detta kan också gälla din inställning gentemot människor och situationer där du inte personligen är involverad, men du är så van vid detta sätt att reagera, då själssubstansens saknar följsamhet, att du inte ens då kan fungera annorlunda. En sådan överdrivet formbar själsmateria gör dig oförmögen att anpassa dig till ständigt föränderliga omständigheter. Du kan inte se och utvärdera dem, för du betingad att reagera endast på den omedelbara präglingen som har ägt rum i din själssubstans. Detta förhindrar dig att vara i livets ständiga flöde, att vara i sanningen och i verkligheten. För att kunna flöda med livet, måste själsmaterien äga den sunda följsamhet för att snabbt införliva händelser i överensstämmelse med deras verkliga betydelse.

Det behöver knappast sägas att en frisk själssubstans inte kan skapas genom en viljeakt. Det kan endast åstadkommas genom att man hittar och förändrar sina missuppfattningar, falska lösningar och förvrängningar. För att underlätta den här processen, är det mycket viktigt att ta emot själssubstansens sunda och osunda reaktioner i detta ljus. Att känna igen de två slags rigiditeterna är också nödvändigt. Det kommer att vara till stor hjälp att känna hur de skiljer sig åt inom dig. De känns i själva verket olika; de har olika ”nyans” så att säga. Båda kan som tidigare antytts förekomma samtidigt. Den ena kan utgöra en motreaktion mot den andra. Du kanske först upptäcker rigiditetens bräckliga mur. Förvänta dig inte att hitta en sund följsamhet bakom den. Var beredd på att hitta den andra slags rigiditeten som vid en första anblick kan se ut att utgöra rigiditetens själva motsats, eftersom den är alltför mjuk i sin substans. Men vid närmare granskning kommer du att upptäcka att just denna mjukhet, som saknar ett sunt motstånd, inte kan släppa intryck som har tagits emot. Du grubblar över dem om och om igen och är oupphörligt påverkad av det som redan borde vara förlegat. Själssubstansen blir därför stel. Överdrifter av sanningen ger en osanning i båda riktningarna. Detta gäller för allting och har ofta diskuterats i många andra sammanhang. Den bräckliga falska skyddsmurens alltför stora motstånd har här liknande effekter som den överdrivet formbara själsmateriens alltför lilla motstånd.

Hur kan livet hanteras när man inte befinner sig i verkligheten? Hur kan man befinna sig i verkligheten när någon av dessa två rigiditeter finns inombords? Hur kan man anpassa sig till det ständigt föränderliga livsflödet? Hur kan man objektivt utvärdera och varsebli i sanning? Inget av detta är möjligt om din själssubstans låter sig påverkas så lätt att ett intryck av ringa betydelse, av mindre relevans för dig, förblir inbäddat och dikterar dina reaktioner på framtida händelser. Relationen mellan händelsen och din reaktion på den blir således förvrängd.

Jag har visat er en ny infallsvinkel på de inre mekanismer som redan är bekanta för er. En sådan ökad insikt kan ofta vara till stor hjälp för att ge förnyad ingivelse till ert arbete på denna väg.

Låt mig avsluta detta ämne genom att kortfattat beskriva hur en frisk själ ser ut jämfört med en sjuk själ, sett utifrån vår utsiktspunkt. Hos den friska själen är formen rundad, mycket smidig och jämn. Substansen är elastisk – en blandning av en följsam och på ett sunt sätt motståndskraftig mjukhet. Denna kombination skapar de idealiska betingelserna som gör det möjligt för dig att gå genom livet med en förmåga till djupa upplevelser, som du snabbt kan införliva, så att du alltid är redo för nya intryck och nya upplevelser.

Hos den sjuka själen är själformen knölig och ojämn, där knölnarna är förhårdnade som sårskorpor. Den skorpfria substansen är, som jag har nämnt, så formbar, seg och degig, att den bevarar alla präglingar utan att kunna återfå den ursprungliga följsamma ytan utan avtryck.

Under ert arbetes gång har många av er fått en skymt av att alla osunda reaktioner är konstlade. Dessa är mycket svårare att upprätta än de naturliga reaktionerna. När en insikt kommer – även om det endast sker sällan i början – är detta ett avgörande steg mot växande och självförverkligande. I den stunden förstår du hur ansträngande de falska skydden och de falska lösningarna är. Hur mycket lättare, mer tillförlitligt och tryggt leder dig inte ditt naturliga väsen genom livet! Detta ska inte förväxlas med minsta motståndets väg och att ge efter för sina destruktiva instinkter. Innan vissa nivåer av inre igenkännanden har uppnåtts, kan ett sådant uttalande så lätt misstolkas. Men när dessa insiktsfulla nivåer har uppnåtts genom de stadiga framsteg och det organiska växande som ett uthålligt arbete till slut måste medföra, kommer du att förstå och för evigt uppleva sanningen att falska lösningar är ansträngande och energikrävande, medan att uppleva det verkliga jaget är tryggt och enkelt. Jag nämner detta igen eftersom jag ser en tendens till att betydelsen av sådana vaga glimtar förbises. Jag ber er att begrunda dem. Titta på de första sällsynta händelserna av sådana upplevelser för att erhålla det fulla värdet och den djupa innebörden de har. Sådana glimtar av de friska, jämfört med de förvrängda och på ett konstlat sätt ansträngda sätten att leva, är det bästa sättet att läka själssubstansen.

Det är ännu en gång sant att medvetenheten om det osunda leder till hälsa, medan omedvetenheten om eller övertäckandet av det, leder ännu längre bort från hälsa.

Nu skulle jag vilja diskutera ett annat ämne, även om det förstås har en koppling till det föregående eftersom allting i människans själ hänger samman. Under detta arbetes gång har vi ofta upptäckt och diskuterat era krav. Jag avser nu främst de dolda, omedvetna kraven som finns inom er utan att ni är medvetna om dem. När ni upptäckte dem blev ni ofta förvånade över att upptäcka hur stränga era krav på andra, på er själva och på livet egentligen var. Detta krävde ofta en avsevärd tid och möda från er sida och ni var antagligen chockade över att upptäcka hur oförenliga de var med er medvetna uppfattning om er själva. Om du inte har uppnått en full medvetenhet om dina egna krav, är det ett gott råd att undersöka dina tidigare observationer i detta särskilda ljus. Du kommer att upptäcka att det verkligen finns en obalans: Du har å ena sidan överdrivna krav i det att du förväntar dig mer från andra än vad du är villig att ge, oavsett hur mycket du kan täcka över detta faktum. Du kan å andra sidan vara alltför modest i din förväntan. Detta är en logisk konsekvens som sker automatiskt. Den grundar sig i de inre lagarnas balanserande kvalitet.

Men låt oss nu överväga en annan aspekt av detta tema: kraven som ställs på *dig*. Hur reagerar du när krav ställs på dig? Hur hanterar du dem? Innan vi går vidare, låt oss vara tydliga med att du inte behöver vara mer medveten om krav som ställs på dig än du är medveten om att du ställer krav på andra. Det faktum att du är omedveten om krav som ställs på dig, avlägsnar inte deras effekt på ditt särskilda, inre sätt att hantera dem. Ni reagerar utan tvivel starkt på sådana krav,

även om ni kanske aldrig vet om det medvetet. Det krävs den ökade medvetenheten som odlas på en väg som denna, som till slut gör dig i stånd att vara medveten om hur andra ställer krav på dig och därefter om dina verkliga reaktioner på dem.

Det är mitt råd till mina vänner som arbetar i detta intensiva utforskande att ägna en viss uppmärksamhet åt ämnet krav. Titta på era bekantskaper och relationer ur just den här synvinkeln. När du har konstaterat att du här eller där känner ett krav som ställs på dig, och du har en ena eller andra reaktionen på det, då kan du ta ett steg vidare. Jag kommer att skissera vägen, även om dessa efterföljande steg naturligtvis inte kan tas förrän du har blivit tydligt medveten om dina krav på andra och andras krav på dig, samt dina verkliga reaktioner på dem.

För att förstå era reaktioner, är det viktigt att betrakta dem även ur den synvinkel som förklarades i den första delen av detta föredrag. När själssubstansen tar intryck alltför lätt, när du bevarar intryck på ett överdrivet sätt – i detta fall, andras kravströmmar på dig – när du inte på ett sunt sätt kan införliva, utvärdera och komma till rätta med effekten som andra har på dig, då har deras krav en överväldigande inverkan. Antingen kommer du att tolka något som ett krav som inte utgör något krav och ett inre försvar mot det kommer att utlösas, eller så kanske du ger efter för de mest omogna, oberättigade kraven från andra för att undvika att känna dig skyldig eller vara rädd för ovälkomna konsekvenser. I båda fallen blir resultatet förbittring, trots och fientlighet. Inget av detta behöver vara medvetet hos dig i stunden, eller dessa känslor behöver inte vara kopplade till insikten om att de är dina reaktioner på krav som ställs på dig. Ofta är ni omedvetet så rädda för krav, eller för tvångsimpulsen att ge efter för dem, och så rädda för vad som kan hända om ni inte gav efter, att ni upprättar ett försvar mot dem.

Ett inre larm tycks emellertid gå i gång närhelst ett faktiskt eller inbillat krav ställs på er. Skulden och rädslan låter er inte bli medvetna om och undersöka vad som utlöste larmet. I stället för att undersöka det med den intellektuella förmågan, avvisas blint en rationell undersökning. Avvisandet utgör inte så mycket en reaktion mot kraven i sig, som mot frestelsen och tvångsimpulsen att ge efter för dem. Oförmågan att urskilja är vad som gör dig osäker. Att bevara reaktionen dold gör urskiljandet ännu mer omöjligt. Bristen på tillit till dig själv gör dig oförmögen att avgöra och särskilja. Osäkerheten är i sin tur ett resultat av en försvagad integritet.

Den oelastiska själssubstansen med sin överkänslighet skapar en sådan motvilja att hantera allt som inverkar på den utifrån, att den yttre tillförseln helt enkelt avskärmas. En sund interaktion och kommunikation kan därmed inte finnas.

Din reaktion på andras krav kan skrämja dig så mycket att du mer eller mindre kan dra dig tillbaka från alla meningsfulla relationer. Det är mycket viktigt att inse att rädslan för att vara

involverad inte bara behöver finnas på grund av rädsla för smärta och besvikelse, utan också på grund av rädsla för att behöva hantera andras krav.

Mina vänner, det är alltså viktigt att bli medveten om att kraven finns överallt omkring er. Ju mer involverad du är, desto mer flerdubblas kraven. När du lugnt betraktar dem, kommer du att se att i vissa fall är andras krav överdrivna och barnsliga. Vid andra tillfällen är kraven bara en del av den mänskliga kommunikationen och din rädsla och vägran att engagera dig är obefogad. En sådan reaktion tyder på ett överdrivet krav från din sida: att vilja ha fördelarna med nära relationer utan att ge i ordets sanna bemärkelse, även om du kanske ger på ett överdrivet sätt på en annan nivå i stället. Du sätter hela relationen ur balans. Eftersom de andra människorna tar emot vad de egentligen inte efterfrågar, blir deras krav mer trängande, medan du blir mer skyldig och förbittrad.

Närhelst denna vetskap inte räcker till för att göra det möjligt för dig att på ett fritt sätt hantera krav som ställs på dig, behöver du leta efter nyckeln i din egen inställning. Var någonstans var du omedveten om dina egna överdrivna krav? Dessa kan uppehålla sig i ett annat område, dolda från din syn eller bortförklarade. Viktigt som det är att fastställa att du inte kan hantera andras krav, räcker detta inte i sig. Det är lika viktigt att upptäcka var dina egna dolda krav finns. När du upptäcker dessa och transformerar den orimliga girigheten i dina barnsliga förväntningar, blir du helt i stånd att på ett mycket tillfredsställande sätt hantera andras krav på dig och på så sätt upprätthålla goda, djupa relationer.

Och nu mina vänner, till era frågor.

FRÅGA: Jag skulle vilja ha en tydlig definition av vad själen är. Jag tror att det skulle klargöra detta föredrag.

SVAR: Det finns, som ni vet, många tolkningar av själen och de kan alla vara korrekta. Om de förefaller motstridiga, beror det på att orden är alltför begränsade för att beskriva en dimension som är otillgänglig för det mänskliga språket. Det är därför som högre dimensioner aldrig kan göras tillgängliga genom verbal inläring, utan endast genom en inre upplevelse, som i sin tur endast blir möjlig om och när inre misstag och förvrängningar löses upp.

Låt mig förklara själen såsom vi använder den här. Själen utgör hela summan av den inre personligheten: tänkandet, kännandet, begreppen, potentialen, inställningarna, mönstren, egenskaperna, temperamentet, känslorna, egenheter – allting som finns bortom det fysiska varandet. Den innefattar naturligtvis även olösta problem. Men den innefattar inte övertäckandet av de olösta problemen, de falska lösningarna eller de falska försvarerna. Dessa är inte en del av

själen i sig. Men det särskilda valet av den falska lösningen är ett uttryck för eller en manifestation av eller indikation på själen.

FRÅGA: Karma är då själens minne från tidigare olösta problem?

SVAR: Jag skulle inte säga minne. Den är resultatet av alla tidigare inkarnationer. Karma är den verkan som själen har förorsakat.

FRÅGOR: Sensitiviteten bärs med?

SVAR: Naturligtvis. Sensitiviteten, varseblivningen och förmågan att uppleva. Alla dessa förmågor har ett framåtskridande. En viss persons sensitivitet kan ligga på den lägsta tonen på skalan, någon annans på den högsta. Den senare kan finnas på ett sunt eller osunt sätt. Karma är, som ni vet, resultatet av allting fram till nuvarande tidpunkt.

FRÅGA: Du gav själen egenskaper av en fysisk, materiell natur. Du gav den rundhet och formbarhet i en slags fysisk substans. Är den belägen på samma sätt som andra organ i kroppen?

SVAR: Nej, den är inte belägen i den bemärkelsen. Den *utgör* en kropp, bestående av materia som är mycket lik er jordiska materia, den kan dock inte uppfattas med era fysiska organ. Den är, som ni vet och ofta har hört, en ”subtil kropp”. När jag talade om rundhet, innebär inte det att den har en rund form, som en boll. Ytan på den subtila kroppen kan ha alla egenskaper som jag diskuterade. Kanske man bäst kan jämföra det med hudens och köttets konsistens, men ytan av själen subtila kropp har en mycket större variation än den fysiska huden och det fysiska köttet. Ord är så begränsade att de ofta kan tyckas bakvända, men detta är det bästa sättet att ge er en uppfattning av hur själskroppen kan se ut.

FRÅGA: Får jag fråga på vilket sätt det undermedvetna och själen relaterar till varandra?

SVAR: Själen *är* det omedvetna sinnet. De omedvetna motivationerna, inställningarna, drivkrafterna och läggningarna kommer från själen och det omedvetna jagets djupare områden tillhör det verkliga andliga väsendet och det verkliga andliga väsendet hör hemma i det omedvetna jagets djupare områden. Det omedvetna utgör emellertid endast en del av själen, mycket av den är medveten.

FRÅGA: Vi hävdar här att inställningar bestämmer händelserna i våra liv. Hur kommer det sig att människor med dåliga motiv så ofta erhåller all lycka och framgång i livet? Jag känner till sådana fall.

SVAR: Denna fråga har jag svarat på i tidigare sessioner, men ska kortfattat besvara den igen. För det första är den mänskliga synen mycket begränsad. Närhelst en verkan inte omedelbart följer på orsaken, förlorar människor länken och blir därför oförmögna att se hur de hänger samman. Om de likväl försöker göra bedömningar, måste sådana bedömningar vara felaktiga. Orsak och verkan ligger ofta långt bort från varandra i tiden. Människor kan med andra ord uppleva verkan av en orsak som ligger långt tillbaka, medan de nya orsakerna som de initierar ännu inte har trätt i kraft, men kommer att göra det senare. Med en ökad andlig utveckling, kommer inre hälsa, och enhet, orsak och verkan att röra sig närmare varandra. Så länge de är separerade i tiden, måste det finnas en inre delning i själen. Själens övergripande utveckling, dess potential att växa i vissa utvecklingsområden, är fortfarande begränsad när orsak och verkan är avlägsnade från varandra. Först när själens potential är större än dess faktiska utveckling, och den därför kan aktualiseras, ligger orsak och verk närmare varandra.

Dessutom, när motiven är delade, påverkas verkan i enlighet därmed. Till exempel – som jag framhöll i ett föredrag nyligen – om människor fortfarande är så grova i sin andlighet att de inte har något samvete, kommer ingenting att störa de dåliga motiven, vilka därför kommer att vara enhetliga. Eftersom det inte finns någon tudelning, kommer de dåliga motiven att ha en synbarligen gynnsam verkan. Först senare, när samvetet har vuxit, kommer den retroaktiva skulden att ha en verkan och manifesteras som om den vore ett straff som kommer utifrån. När någons motiv är redan delade – vilket i denna bemärkelse är en positiv utveckling jämfört med den som kan ha destruktiva motiv utan någon inre konflikt – blir framgången frånvarande. Den ena sidan av personligheten har förvärvat sig mycket högre normer än den andra sidan – och jag menar inte ovanpålagda normer, utan verkliga, inre normer. När så är fallet, kan destruktiva motivationer, även om de kanske är helt medvetna, inte frambringe det önskade resultatet. Konstruktiva motiv, oavsett hur medvetna de är, kommer å andra sidan inte heller att frambringe de goda resultaten om de undermineras av omedvetna, destruktiva motiv. En hänsynslös person kanske därför inte uppnår sina hänsynslösa mål på grund av att en inre röst, som han kanske är helt omedveten om, hindrar viljans inverkan. Hans egen inre utveckling, fortfarande dold och mycket motsägelsefull för vissa fasetter av hans väsen, förhindrar en odelad vilja. En medveten beslutsamhet att vara hänsynslös kommer därför inte att ha någon verkan eftersom själen redan har vunnit en ny potential. På samma sätt, den som väldigt mycket försöker vara god, men som är oförmögen att hantera sin dolda själviskhet och grymhet på grund av att den är förträngd, är oförmögen att uppnå det önskade positiva resultatet. Det är alltid de delade motiven – särskilt den del av dem som man inte är medveten om – som hindrar viljan och följaktligen påverkar resultatet.

FRÅGA: Hur förklarar du vilken funktion drama, myter och sagor har i människans personliga utveckling?

SVAR: Om frågeställaren har i åtanke vilken effekt myter, drama eller sagor har på en människa, har frågan redan besvarats av detta föredrag. Införlivandet av tillförsel utifrån beror på själens förmåga att ta emot intryck. Huruvida sagor eller myter har ett gott inflytande på en växande person, och även på en vuxen person, kan inte generaliseras. Det beror på materialet och på tolkningen. En vuxen person är inte längre beroende av andras tolkningar, men ett ungt barn är beroende av tolkningen som ges av vuxna. En sådan tolkning behöver inte ens sker i ord, utan i atmosfären som utstrålas när historien berättas. Den vuxna personens känslor har ett mycket starkare inflytande på barnet än vad orden har. Vadhelst som barnets sinne verkligen tar in, kommer att ha sin verkan. Om en uppenbarligen grym saga eller myt tas bokstavligt, kommer en själspartikel som redan är ansatt att påverkas och ta intryck på ett negativt sätt. Den friska själssubstansen kommer inte att få en negativ reaktion även om historien misstolkas. Falska myter kommer inte heller att ha någon negativ verkan. Inte alla myter är i själva verket sanningsenliga. Osanningsenlig litteratur eller andra influenser, liksom missförstådda och misstolkade sanningsenliga inflöden, kommer endast att ha en verkan där själen redan är ansatt. När en ansatt själ tar emot en sanningsenlig tolkning eller andra sanningsenliga budskap, får den en chans att införliva sådana användbara influenser. Huruvida den gör det eller inte, beror på personen.

FRÅGA: Jag skulle vilja höra hur du skiljer mellan känslor och emotioner.¹

SVAR: Det finns en skillnad mellan dem. Ett sätt att beskriva skillnaden skulle vara att en känsla är mer djuprotad och mer varaktig. Med detta vill jag inte antyda att känslor inte förändras. Jag menar inte att känslorna är varaktiga i tiden, men de är det i sin kvalitet, konsistens, karaktär, i sitt väsen. En känsla kan verkligen förändras snabbare än en emotion och ändå är den i grunden varaktig. Detta är mycket svårt att förklara. För att förstå, skulle ni behöva förnimma vad jag menar med era egna inre förmågor. En emotion är mer ytlig, även om den kan bevaras längre i själssubstansen. En emotion kommer från ytliga betingelser i själen. Reaktioner och gensvar som grundar sig i ovanpålagda sätt att hantera livet, som inte har sitt ursprung i den verkliga personen, utgör emotioner. Det verkliga jaget sänder ut känslor. En känsla är därför något mycket mer substantiellt. Detta kan inte utvärderas utifrån vilket skenbart värde känslan eller emotionen har. Du kan ha en obehaglig känsla, men den har sin grund i sanningen, i verkligheten. En emotion har sin grund i ett subjektivt inre tillstånd.

---

¹ Eng. "feelings" resp. "emotions". Det är endast i detta föredrag som en tydlig skillnad mellan dessa två begrepp framhålls. I andra föredrag tycks de användas mer synonymt och både "feelings" och "emotions" har då översatts till "känslor". Övers. anm.

Här är ett exempel: Låt oss anta att du förnimmer en skadlig, negativ kvalitet hos någon annan eller i dig själv. Om denna kvalitet är sann, har du att göra med en känsla, även om den är mycket obehaglig. I ett annat fall kan du ha samma varseblivning; du förnimmer dock inte den negativa kvaliteten för att du, i stället för att bara observera det som är, blir skrämmd, misstänkt, skyldig och förbittrad, på grund av att en bild eller falsk lösning är verksam. Du har återigen en korrekt varseblivning, i detta fall genom en emotion. När du inte trycker undan känslan, kommer du att se att du har en giltig intuition, vare sig det handlar om dig själv eller om någon annan. När du inte trycker undan emotionen – och man bör aldrig trycka undan en emotion, en känsla eller något annat för den delen – kommer du att känna igen faktorer i dig själv som gör att du är subjektiv, förvrängd och inte i kontakt. Kort sagt, du kommer att se alla blockeringar i dig som förhindrar känslor och intuition. En känsla reagerar alltid på verkligheten, oavsett hur temporär just denna verklighet kan vara, så som den existerar nu.

Låt oss nu undersöka en fördelaktig emotion. Tillfredsställd fåfänga, girighet eller högmod kan frambringa en behaglig emotion. Eller, för att gå ett steg längre, en situation, även om den verkligen uppfattas men utnyttjas subjektivt, frambringar en emotion och inte en känsla. Känslor grundar sig i objektivitet, emotioner i subjektivitet. I båda fallen kan de vara behagliga eller obehagliga. Språket blir då ofta förvirrat. Man talar om emotionell mognad, att vara emotionellt involverad och att uttrycka sina emotioner när man även avser känslor. Men orden spelar inte en så stor roll så länge du förstår essensen.

FRÅGA: Förstår jag rätt att allting kan vara antingen en känsla eller emotion? Rädsla, till exempel?

SVAR: Ja. Det stämmer. Men, mina vänner, mitt råd är: Försök att inte etikettera det. Att etikettera är alltid ett farligt förfarande. Med det så stänger man på något sätt dörren till en fortsatt förståelse. Försök snarare att ta itu med känslan, eller emotionen, när den kommer upp. Försök att förstå den, se huruvida den grundar sig i objektiva faktorer eller i personliga, färgade och subjektiva uppfattningar.

Må dessa ord återigen hjälpa er mot en djupare och vidare förståelse. Min kärlek, min hjälp, går till er alla. Välsignelserna och hjälpen skänks till var och en av er som har det stora modet och värdigheten, den mänskliga värdigheten, att vilja utvecklas, växa och förändras och möta jaget i fullständig uppriktighet, för att möjliggöra ett växande. Värdigheten i denna strävan blir uppenbar när den fullföljs oavsett priset av att konfrontera negativa aspekter, att krossa ens omhuldade idéer om en själv. När detta görs, måste frukterna bli dina. Om du vårdar denna vackra trädgård nu, genom att gallra ut det som inte hör hemma, kommer den andliga hjälpen längs vägen alltid att vara din. Var i frid, mina käraste vänner, var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16